

Gradska galerija Fonticus Grožnjan predstavlja

Adriana Rigonat:

VRIJEME SUMNJE ILI SUMNJIVO VRIJEME

samostalna izložba

otvorenje:

petak, 3. X. 2014. u 19.00 sati, Gradska galerija Fonticus Grožnjan

Izložbu će, u prisustvu autorice, predstaviti Eugen Borkovskiy

predgovor katalogu:

VRIJEME SUMNJE ILI SUMNJIVO VRIJEME

Adriana Rigonat predstavlja izbor iz svog bogatog opusa. Pred nama je niz oslikanih površina snažnog ritma i razigranog kolora izveden akrilnim, ali i drugim vrstama pigmentiranog medija. Većina radova izvedena je na papirnatoj podlozi. Slikarica se koristi namazima, slojevima boje, a često oblike definira potezima kistom ili nekim drugim načinom koji ostavlja trag. Kompozicije su raspršene intenzivnim činjenjem, ali nam autorica ostavlja oslonac za pogled. Na površinama nalazimo nadslikavanje, uslojavanje, prelijevanje boja. Teksture i otoci snažnog kolora uz gestualne poteze pridružuju se neskrivenim tragovima curenja boja. Sve intervencije materijalima u funkciji su dramaturgije radova. Očita je intenzivna želja za izgovorom, interpretacijom zamišljenog ili doživljenog.

Prikazati bitno ljudsko, iluzionističkim slikarskim tehnikama, nije lagan zadatak. Adriana Rigonat potezima i uporabom kolora signira značenje trudeći se osmisliti pojedini rad. Umjetnici figura postaje medij. Gesta presuđuje formi ne dozvoljavajući građenje bez tragova akcije uz vidljive karakteristike medija boje. Način ekspresivnosti likovnog zapisa ponavlja se na radovima. Kao da umjetnica više puta uzima isti model i, drugačije ga doživjeviši, opetovano intervenira. Svjedočeći stvara album sličan dnevnikom zapisu osobnih stanja stanovnika njenih radova. Ovi likovi nisu prikazani u opuštenoj atmosferi poziranja. Naporno dokumentarni dojam kojeg izazivaju prezentirani miješa se sa značenjskom porukom. Ona motive doživljava na senzibilni način bez obzira na to je li ih vidjela, prenosila s fotografije ili osjetila nutrinom. Autorica napor usmjeruje ka prikazu nekog njihovog znakovitog psihološkog trenutka.

Čovjek je, tijekom povijesti, najviše obrađivan likovni motiv. U ovom slučaju, Adriana Rigonat pažnju pridaje figuri. Tijelo nosi iskaz pokretom uokvirenim situacijom. U prvi plan plasirani su glavni likovi koji bi trebali nositi težinu ideje pojedinog rada. Iz začudne ikonografije iščitavamo ilustrativne situacije. Radovi tematski dodiruju socijalne scene i suvremenost. Teme se smjenjuju, tehnološki isprepliću i doživljajno prožimaju. Cijeli projekt možemo podijeliti na više tematiziranih cjelina. Moguća podjela bila bi zavođenje i zaljublivanje, djeca i odnosi partnera, raspad zajednice, snalaženje ili nesnalaženje u krizi. Modeli su zaustavljeni u svojem trenutnom stanju: komunikacija, odraz nerveze, razmišljanje, rijetko opuštanje. Pokret, položaj, grč figure otkriva unutarnje stanje ili nosi željenu pozu. U pokretima naziremo djeliće karaktera ili situacija u kojima ih zaustavlja umjetnica. Često pozadinu čine neki drugi likovi koji su u odnosu s bićem u prednjem planu. Odnos je nekad onirički, a ponekad u nekom intenzivnom stanju međuljudske komunikacije. Nerijetko asociiraju egzaltiranost. Čini nam se kao da možemo čuti njihove uzbuđene glasove.

Radovi nas vode od koncepta viđenog/doživljenog do interpretacije koja priziva ideju mita. Ovi likovi raspoložu efemernošću trenutka. Promatraču preostaje pretpostaviti značenja. U obrisima možemo raspoznati dio pejzaža ili neki interijer, uvijek u narativnoj funkciji. Postignuta napetost scena, apostrofira kompliciranost neizrečenog u bogatom rasponu socijalnih relacija. Ovim nizom autorica problematizira ljudske odnose, napose muškarca i žene ili mladih i starijih, djece i roditelja. Neki od radova izgovaraju pritaženu, uljuđenu erotiku ili emocionalni odnos. Neke scene kao da progovaraju o preljubu, lažnoj iskrenosti, neimaštini. Prateći radove, čini nam se da je interpretirani ženski princip aktivniji, promjenljiviji od muškog. Tako raspoznajemo djevojčicu, mladu ženu, ljubavnicu, majku, ženu u osobnom propitivanju, ali i u ulozi prostitutke. Ovim tematiziranjem možemo uočiti određeni feministički obojen pristup socijalnim odnosima. Mušku figuru nalazimo u više situacija, no u manjem rasponu, od asocijacije mladića u naponu snage, muža koji nije siguran hoće li moći prehraniti obitelj pa do situacije preljubnika. Pred nama su vizualni pokušaji preispitivanja konvencija.

Ponuda osoba uvijek potiče tračersko razmišljanje. Postajemo konvencionalni: tko su ovi ljudi i što znače umjetnici da ona kreće u njihovo bilježenje. Većinu likova autorica smješta u neugodno okruženje. Ovime dotiče suvremenost u kojoj se sve rjeđe nalazimo u opuštenoj ili vedroj situaciji. Indicije odnosa pojedinca i okoline provlače se kroz radove. Možemo neke scene pripisati osobnoj memoriji autorice, a neke komentaru tuđih stanja. Umjetnica je svjesna da postoje društvena pravila. Analizirajući naslikano, shvaćamo da su akteri imobilizirani u zadanim ulogama. Tjelesne geste su uvjetovane običajima, sustezanjem i drugim socijalnim faktorima. Eventualne drugačijosti ili iskakanja prikrivaju se jer uobičajenost postaje alibi sistema. Autorica pokušava prodrijeti u ljudsku psihu, u ono ljudsko što skrivamo i što rijetko izlazi na vidjelo.

Zbunjujući, zagonetni likovi i njihovi angažirani odnosi traže od nas, navikle na dešifriranje jednostavnih poruka mega-plakata, znatan napor očitavanja. Postaje nam jasno da nas Adriana Rigonat svakim radom želi obasuti trenucima propitivanja. Iako ponekad proživljeno i dramatično, ona izgovara distancirani pristup. Prisutan je snažan angažman, ali je izbjegnuto interpoliranje stava. U ovom slučaju očita je uložena energija koja rezultira nadprosječnim promišljanjem. Držeći se asortimana ljudskih oblića, umjetnica tvori humanu vokaciju ovog ciklusa.

Niz Adrianih radova karakterizira ljudsko. Zaustavljeni na putu od dosjetke ka znakovitosti, uznemirujući su. Teme od kojih autorica kreće u avanturu interpretacije jesu doživljena svakodnevnica. Ali ona sumnja i propituje. Izražen je stupanj izgovorene empatije s naznačenim likovima. Po principu organiziranog kaosa, granica između doživljenog i realnog razbijena je. Umjetnica je na razmeđu interpretacije i želje za mijenom. Ona znakove povezuje u priču.

Priklanja se suvremenom gdje, umjesto estetskog, kasni postmodernizam poštuje instinktivno. Senzibilna autorica ukazuje na postojanje stvari u drugom obliku, u obliku osjećaja. Prisutna je spoznaja dobrog i zlog, smrti i života, svijetla i tame. Zaokupljenost materijalističkom svakodnevicom remeti nam prepoznavanje tijeka. Vrijeme „moranja“ utječe na stanje i spoznaju. A što je spoznaja? Sjećanje umnoženo doživljajem. U anarhiji materijalnog, doživljenom se na silu odbraja konvencija. Rezultat je nemir. Ostati u zadanom ili srušiti barijere urbanih konvencija? Prostor mogućnosti ponuđen je prostoru vremena.

Eugen Borkovsky, IX. 2014.

Biografija autorice:

Adriana Rigonat, rođena u Trstu. Likovno se počela izražavati 1999. godine. Polazila je tečajeve kod značajnih umjetnika kako bi istančala i usporedila svoje iskustvo. Sudjelovala je na brojnim samostalnim i kolektivnim izložbama u Italiji, Austriji, Njemačkoj, Sloveniji. Djela su joj isticana na raznim natječajima i osvojila je značajne nacionalne nagrade. Živi i radi u Trstu, Italija.

Kontakt: e-mail: adrianarigonat@yahoo.it www.rigonatadriana.it

GROŽNJAN Grad umjetnika

1965

2014

GRISIGNANA Città degli artisti